

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὦν 245
 κείσεται τάλας,
 οἳ δὲ μὴ πάλιν
 δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

Χο. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.

Ηλ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
 ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 σύγγνωτε. πῶς γὰρ εἴ τις εὐγενῆς γυνή,
 πατρῷ' ὀρώσα πήματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν,
 ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 θάλλοντα μάλλον ἢ καταφθίνουθ' ὀρώ; 260
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, κακ τῶνδ' ἄρχομαι κακ τῶνδέ μοι
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατρώοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρεστίους
 σπένδοντα λαιβὰς ἔνθ' ἐκείνον ὤλεσεν, 270
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοφόντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·

245 γὰ A 256 ἀλλ' ἢ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν Arist. metaph.
 iv. 1015^a 31 257 εἴ τις rec: ἦτις LA rec 272 αὐτοφόντην]
 αὐτοέντην ΣΥΡ (item Σ ad v. 271) LbΥΡ